

ДОБРО ЗА ЗЛО.

Един господар имал млад роб, който много го слушал и спечелил доверието му.

Един път той го пратил да му купи още един роб, за да му помага в работите.

За голямо очудване на господаря си, робът купил един болен старец, довел го и много се грижил за него — хранил го и го лекувал.

— Да не ти е баща този старец? запитал господаря младия си роб.

— Не, отговорил той.

— Да не ти е направил някакво добро?

— Не.

— Ами какъв е той, та се грижиш толкова за него? запитал пак господаря.

— Този човек ме открадна от родителите ми още кога бех малак и ме продаде в робство. Как плаках тогава и го молих да ме освободи, но той не искаше и да чуе! Сега му се отплащам за стореното зло . . .

ЖАЛБА НА ЧУЖБИНА.

Остави ме, друже мой,
няма за мен тук покой —
горки странник отдалече —
пусто зло ме тук довлече.

Аз оставих у дома
мила майка сам — сама;
тя вжздиша днес и чака
да прегърне син юнака.

Че за нея съм един
аз и радост и надежда,
без едникия й син
в старост кой ще я наглежда?

П. К. Яворов.